

bestemt, at Revisionsforslaget skal forelægges i denne Samling, og det forekommer mig ogsaa, at det foreliggende Forslag indeholder ikke ringe Forbedringer i Sammenligning med den gældende Lov. Forslaget er for det første, hvad der blev fremhævet af den foregaaende Taler, noget mere hensynsfuldt mod de unge og mindre kapitalstærke Selskaber end den gældende Lov, idet det bestemmer, at Selskaberne ikke behøve at amortisere Akkvissionsomkostningerne i 5 Aar, saaledes som efter den bestaaende Lov, men at Selskaberne kunne udstrække Amortisationen over det Tidsrum, hvori Præmiebetalingen finder Sted. Dernæst støtter Forslaget ogsaa de unge Selskaber ved at give dem noget mere Dispositionsret over Sikkerhedsfonden. Men ved Siden af den større Hensynsfuldhed er der tillige opnaaet større Sikkerhed for de forsikrede. Denne større Sikkerhed er for det første opnaaet ved, at den nævnte Regel om Akkvissionsomkostningerne kun gælder for de Forsikringer, der endnu ere i Kraft. Det er en betydelig Mangel ved den bestaaende Lov, at en saadan Indskrænkning ikke finder Sted, thi det er et overmaade stort Antal Forsikringer, der er gaaget ud af Kraft. Men der er ogsaa andre Bestemmelser, som tilvejebringe større Sikkerhed, f. Eks. Bestemmelsen om Deponering til Forsikringsfonden, der er det Pant, som de forsikrede have for Fremtiden. Denne Deponering skal efter Lovforslaget finde Sted 3 Maanedere efter Regnskabsaarets Udløb, medens den nu kan vente et halvt Aar længere. Det har en ikke ringe Betydning, thi nu kunne de svage Selskaber, som skulle deponere, til Sikkerhed benytte de løbende Aarsindtægter til at deponere for det foregaaende Aars Risiko. Denne Mangel er jo væsentlig indskrænket ved Begrænsningen til de 3 Maanedere.

Bestemmelsen om, at Aktuaren har Ansvar overfor Forsikringsraadet, sætter jeg megen Pris paa. Han er forpligtet til ved Uregelmæssigheder straks at indberette dette til Forsikringsraadet. Dette finder jeg en meget forstandig Bestemmelse, men jeg vil tilløje, at naar man lægger større Ansvar over paa Aktuaren, vilde det vist være rigtigt at gøre hans Stilling mere sikret. Han skal kontrolere Direktionen, men saa bør Direktionen ikke baade kunne afsætte og ansætte ham. Det forekommer mig, at det maatte suppleres med en Bestemmelse om, at Aktuaren skal ansættes og afsættes paa lignende Maade som f. Eks. Revisorer, nemlig af Generalforsamlingen

eller en overordnet Myndighed, Bestyrelsesraad eller lignende. Der er ogsaa andre Bestemmelser, der give forøget Sikkerhed. Der er f. Eks. de strenge Regler for Prioritetslaan i faste Ejendomme og Bestemmelserne om Kvoteforsikring. Jeg mener, ligesom den ærede foregaaende Taler, at Kvoteforsikring kan være fuldkommen berettiget, men den kan misbruges, og det er vanskeligt at angive, i hvilke Tilfælde Brugen deraf er rigtig, og i hvilke den er urigtig, saa det er vistnok den eneste rette Form, her er foreslaaet, at Kvoteforsikringer kun kunne ske med Forsikringsraadets Billigelse.

Jeg tror, som sagt, at det maa indrømmes, at der ydes større Sikkerhed for de forsikrede end ved den bestaaende Lovs Bestemmelser. Men alligevel, alt i denne Verden er jo usikkert, og ved Livsforsikringer er det vigtigste af alt fuldkommen Sikkerhed. Dertil kommer, at man ved Livsforsikring gør Forretninger paa langt Sigt, og derfor maa der stilles endnu større Fordringer til Sikkerhed end f. Eks. overfor Sparekasser, som nogenlunde hurtigt kunne afvikle deres Forretninger, medens Livsforsikringerne skulle blive staaende en Menneskealder igennem. Derfor var det ikke af Vejen, om man kunde skaffe yderligere Sikkerhed, og det forekommer mig, at en saadan kan skaffes gennem Regler om Bonus-Udbetalingen. Nu udbetaler man kontant enten det hele eller en Del af Overskuddet som Bonus til de forsikrede hvert Aar eller hvert 5te Aar, hvordan det nu er. Jeg tror, det vilde være hensigtsmæssigere, om man ikke udbetalte Bonus, men godskrev hver enkelt forsikrets Konto Bonusbeløbet, saaledes at Bonus efterhaanden opsamledes og anvendtes til at gøre Policerne præmiefri eller til Udbetaling som en samlet Sum, naar Forsikringen løb ud. Herved vilde man nemlig opnaa, at der opsamledes en stor Fond, en ekstra Reservefond, som kunde anvendes i vanskelige Tider. Nu vil man sige: Ja, men det har jo vist sig, at de nuværende Præmier ere tilstrækkelige. Jeg vil da gøre opmærksom paa, at Livsforsikringsselskaberne i lang Tid have virket under meget gunstige Forhold. Præmierne ere beregnede dels efter Dødeligheden, dels efter Rentefoden. Nu er Dødeligheden her i Landet i en Række af Aar, omtrent 50 Aar, stadig tagen af og er bleven betydelig mindre, og det har været Forudsætningen for Beregningen. Men hvem garanterer, at den lave Dødelighed, som har medvirket til, at Selskaberne have givet det Overskud, de have, vil